

- zastrzeżenie dla wnoszącego odwołanie wszystkich innych praw, w szczególności prawa odpowiedzi na pismo procesowe Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania w obu instancjach;
- zastrzeżenie dla wnoszącego odwołanie wszystkich innych praw, możliwości ochrony praw, zarzutów i sposobów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący zmiany przedmiotu sporu przez SSP, który zinterpretował uwagi skarżącego przedstawiane podczas rozprawy jako wycofanie wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji nr 81-2007.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący przeinaczenia faktów przez SSP w pkt 40, 58 i 94 zaskarżonego wyroku.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący przeinaczenia pierwszego zarzutu skargi, ponieważ SSP nie uwzględnił ustępów art. 22a i 22b Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, na które powoływał się skarżący.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący niezastosowania przez SSP zasady zmiany ciężaru dowodu.
- 5) Zarzut piąty, dotyczący błędnej decyzji SSP odnośnie do drugiego zarzutu skargi i braku wyciągnięcia konsekwencji z zachowania sekretarza generalnego w związku z art. 11a regulaminu pracowniczego.
- 6) Zarzut szósty, dotyczący nieuwzględnienia przez SSP naruszenia zasady równego traktowania.
- 7) Zarzut siódmy, dotyczący stronniczości wobec urzędnika podlegającego postępowaniu dyscyplinarnemu na niekorzyść wnoszącego odwołanie.
- 8) Zarzut ósmy, dotyczący braku skutecznego zastosowania art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez odmowę kontroli proporcjonalności pomiędzy faktami a wymierzona w konsekwencji sankcją.
- 9) Zarzut dziewiąty, dotyczący błędnego zastosowania zasady rozsądnego okresu.

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — LTTE przeciwko Radzie

(Sprawa T-208/11)

(2011/C 179/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Herning, Dania) (przedstawiciel: adwokat V. Koppe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 83/2011⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- stwierdzenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001⁽²⁾ nie znajduje zastosowania do strony skarżącej;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zwrot kosztów niniejszego postępowania wraz z odsetkami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne lub że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 nie podlega stosowaniu ze względu na nieuwzględnienie prawa konfliktów zbrojnych.
- 2) Zarzut drugi, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie może ona zostać uznana za grupę terrorystyczną w rozumieniu art. 1 ust. 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB⁽³⁾. W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że jej działania nie stanowią przestępstw w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego i krajowego prawa karnego, które nie ma zastosowania w sytuacji konfliktu zbrojnego.

- 3) Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie istnieje żadna decyzja wydana przez właściwą władzę, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
- 4) Zarzut czwarty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ Rada nie przeprowadziła żadnej kontroli, tak jak tego wymaga art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB. Strona skarżąca utrzymuje, że ze względu na to, iż nie ucieka się już ona do działań militarnych w celu osiągnięcia swych celów i nie podejmuje już bezpośrednich działań na Sri Lance, taka kontrola doprowadziłaby do wniosku, że powinna zostać skreślona z listy.
- 5) Zarzut piąty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ nie dopełniono obowiązku uzasadnienia z naruszeniem art. 296 TFUE.
- 6) Zarzut szósty, w którym strona skarżąca podnosi, że rozporządzenie wykonawcze Rady nr 83/2011 jest w stosunku do niej nieważne, ponieważ narusza przysługujące jej prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 83/2011 z dnia 31 stycznia 2011 r. dotyczące wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 610/2010 (Dz.U. L 28, s. 14)

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70)

(³) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/11)

(2011/C 179/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Timab Industries (Dinard, Francja) i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Francja) (przedstawiciel: N. Lenoir, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lutego 2011 r. o odmowie dostępu do niektórych dokumentów Komisji dotyczących postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG w sprawie porozumienia na europejskim rynku fosforanów do pokarmów dla zwierząt (sprawa COMP/38.866).

W uzasadnieniu skarżące podnoszą trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), ponieważ żądane dokumenty nie są zdaniem skarżących opiniami, lecz decyzjami, w odniesieniu do których nie wykazano, że udostępnienie może stanowić poważne naruszenie procesu podejmowania decyzji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ żądane dokumenty nie zawierają wrażliwych informacji handlowych, które mogłyby uniemożliwić ich udostępnienie — choćby częściowe.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ Komisja podniosła naruszenie w zakresie kontroli, śledztwa i audytu.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. — ClientEarth i PAN Europe v przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

(Sprawa T-214/11)

(2011/C 179/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i PAN Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P.Kirch, adwokat)